

ધી ક્વીન. વિક્ટોરીયા

સીનેમા

મોટી ઘડીયાળ આગળ સુરત.

ગેબી મદદગાર

યાને.

ફરતો બુરખો.

૫૦૦૦૦ ફીટ ૪૦ લાગમાં.

ઈનામ

છેલ્લે સુધી અડધીઆં સાચવી રાખજો છેલ્લે દિવસે રોકડ રૂ. ૧૫૦

શનીવાર તા. ૩૧-૩-૧૭ થી શુક્રવાર તા. ૬-૪-૧૭ સુધી

બે હપતાનો ટુંકસાર.

ટીકરો:—“ અખતર ” આફતમાં સર્વને, નિશદિન તેનો આધાર છે.

સહાયક તે સકળ સૃષ્ટિના, જે “ ગેબી મદદગાર ” છે.

પ્રીંમત રૂ. ૦ ૦ ૬

ગૂજરાત વિદ્યાર્પઠ ગ્રંથાલય

[ગૂજરાતી ઇતિહાસિક વિભાગ]

અનુક્રમણિકા, ૬૮૬૪

સર્વાધિકાર

પુસ્તકાલય નામ ગોલ્ડ મેદલ ૧૯૬૪

નિધિ ૫-૧૨

જનતા જાણેદાર, જાણ આફરી.

(દિબાચો.)

હબરો શુક છે તે પાક પરવર હીગારના કે જેણે કુલ જહાન, પેદા કીધી છે. જે તમામ જગતનો માલીક છે. જેણે આ જગતમાં દરેક ચીજ ઉપર આદમ-નાદ યાને માણસને સરદારી આપી છે. અને સર્વથી વધારે કીમતી રત્ન અકકલ તે અકકલ આપી છે. અને તેજ અકકલથી કાળાં માથાંનાં માનવી શું નથી કરી શકતા ? વીસમી સદીમાં હબરો હુન્નરની ઉથલપાઠલ થઈ તેમાં “સીનેમા” ના હુન્નરે બસ કમાલ કરી નાંખી છે. તમામ મહેનતથી થાકેલા ધનસાનને ખાતર બે કલાકની મોજમજહુન સાધન ખાસ “સીનેમા”જ છે. તેમાં સર્વથી મુખ્ય બાબત “ફીલમો”ની છે કે જેની ઉપર તમામ “સીનેમા”ના બીઝનેસનો આધાર છે. કારણ કે સાચી ફીલમો હોય તોજ સીનેમાનો બીઝનેસ સુધારી શકે આ અદના “કવીન વિક્ટોરીયા સીનેમા” કે જે ફક્ત આઠ મહિનાનું હજી બાળક છે જેણે પોતાની “ઓપનીંગ નાઇટ” યાને શરૂઆત “સાલમો” પ્રીટીઆ” મારશેલા” આતીશે ઇશક” “સરકસની મુંદરી” વીગેરે નામ ચીન ફીલમોની સાથે “બ્લેક બોક્સ” “દશલાખનો દહલો” “જુદોરા” જેવી નામચીન સીરીયલોથી કીધી છે. અને જેની તારીફ સુરતની સીનેમાની શોખીન પ્રજાએ જાળવવા કીધી છે. જેથી અમોને કાંઈક નવું કરી બતાવવાની ઉલટ થઈ છે તેટલા માટેજ “ખાસ સીઝન માટે” નામચીન ફીલમ મેકર “પાયે”ની “ગેબી મદદગાર”ની અતી પાવરફુલ સીરીયલ સુરતની શોખીન પ્રજા સનમુખ મુકીએ છીએ કે જે મેળવવા માટે અમને ખરચનો ભારે લોગ આપવો પડ્યો છે. પણ આશા છે કે સુરતની શોખીન પ્રજા (કવીન વિક્ટોરીયાના માનવંતા પેત્રનો) હમોને જે આશરો આપતી આવી છે તેથી વધુ આશરો આપશે તો અમે અમારી મહેનતનો અને ખરચનો બદલો મળી ચુકેલો સમજીશું. અને અમને ઉમેદ છે કે પરવર દેગારની મહેરબાનીથી એક એકથી ચઢીયાતી સીરીયલ ફીલમો સુરતની કદરદાર પ્રજા સનમુખ રળુ કરીશું.

લી. માલીક,

“કવીન વિક્ટોરીયા સીનેમા.”

લેખક:—બી.જી. પટેલ ઉર્ફે “અખતર.”

શહેરની મધ્યમાં આવેલું ખુલ્લી હવાવાળું

સુરતની શોખીન પ્રજાનું મોજનું માનીતું મથક,

કવીન વિક્ટોરીઆ સિનેમા

ઠાં. મોટી ઘડીઆળ પાસે—સુરત.

મોચામ દર ખુદ, અને શનિવારે ખદલાય છે.

થાકેલા મગજને રાહત આપવા એક લટાર જરૂર મારજો.

તરેહવાર હાઈકલાસ કોમીક, સ્ટાર દ્રામા, સીરીયલ વીજેરે બેઠ
તમારી તબીયત ખુશ થઈ જશે.

હાડવૈદ રાંદેરવાલા

હોરમસજી કાવસજી ભીમ.

૫૦ વરસના જુના અનુભવી

હંમેશ મેળાપ, મોટી ઘડીઆળ પાસે—સુરત.

જ્યાં ભાગેલાં, ઉતરેલા, હાડકાનો ઇલાજ, હાડકાંતું ચુરેચુરા થઈ
જવું વીઝેરે ભયંકર કેસો ખાત્રી પુર્બકે રીતે સાબલ કરવામાં
આવે છે. કેઈ સાહેબને કામ પડવેથી દેશાવર ખાતે પશુ
બોલાવશો તો આવીશું ત્યાંના વીજેરે મોકલી આપીશું.

ગેબી મદદગાર.

પ્રકરણ ૨૫ મું.

“ચમન ઉજડ ગયા મેરા ખિન્નને ફાળીસે.
જગ્યાપે કાંટે ઉગે આંસુઓંકે પાનીસે.”

અને ખરેખર તે નિરાશાના નિધાસ સાથે અફમોસના ઉદગાર મેળવની નવયોવના કુમારી-કા મારગેરીનો જોખન આગ ડેવીડના વિયોગથી પાનખર શુધી સુકાઈ ગયો હતો, તેની આંખોના પાણી અત્યારે પણ વહેતાં હતા, ને પાંખના આરસના ટેબલપર પડેલો ડેવીડનો ફોટો લીંબવતા હતા.

ડેવીડ ગુમ થયા પછી શુરખાવાળાના કહેવાથી જો કે મારગેરીએ સખુરી પકડી હતી, પણ હવે તે ધીરજની હદ આવી હતી, તેથી શુરખાવાળાએ આપેલી મીઠી ફરી ફરી તે વાંચતી, તે પર અનેક તર્ક વિતર્ક કરતી, શંકા ધરતી, તેણી રડતી હતી, એટલામાં ટેબલના કાચમાં નિર્મળ અંદ-માં જેમ પૃથ્વીનું પ્રતીબિંબ પડે તેમ એક કાળું પ્રતીબિંબ પડ્યું, ને મારગેરી ચમકી, શોક ધ્યાનમાંથી જાગી ઉઠી.

તેણીએ પછવાડે વેંચું, ને તે કાળા લાંબા આકાર તરીકે લાર્ફિંગ મારકને ઉભેલો જોયો, તેણે નાકપર આંગળી મૂકી મારગેરીને જણાવ્યું, “દરેક વાત ધીમેથી કર, છોકરી, આજુના દીવાનખાના-માંજ તારા આપ ગોઠવન સાથે પાંદાઓ મેડા છે.

“કાંક ધીમેથી બોલું છું, પણ કાંટ, સાચું કહે, ઓ, ગેબી પુરૂષ, શું મ્હારો બહાલો ડેવીડ નકમીજી જીવતો છે? બોલ, લગા દોસ્ત અંતરનો પડેલો ખાલ,” તેણીએ કરગરી પુછ્યું;

“ખરું કહું છું કે ડેવીડ જીવતો છે. ને અગ્નિ રીતે ગમી જવા પામ્યો છે,” એમ કહી ધીમેથી તે ભેટી પુરૂષ કચ્છરાનની હાનારતમાંથી ડેવીડ કેવી રીતે બચ્યો, એ સઘળું વિસ્તાર પુર્વક કહ્યું.

“ત્યારે હવે એ મ્હને ક્યારે મળશે, મ્હને એના વગર બીવકુલ ચેતન પડતું નથી,—અરેરે,—”

“તાદ્વિનતે તત્તકાંત, તદ્વિનતે તિલ્લુદા લયો;

યાદ ન બુકત ચિત, “રા” દિનપ્રતિ દેખત રહત.

જે દીવસથી તે બહાલા મિત્રનો વિયોગ થયો છે, તે દીવસથી દીલ તલસ્યા કરે છે, તેમ અંતરથી યાદ સુકાતી નથી, અને હમેશાં હું નેમની રાહ જોયા કરું છું” આખમાં આંસુ સારતી પ્રેમની પીડાથી પીડાતી ને પદમણી વ્રતની કુમારીકા મારગેરી બોલી.

“હા, એમ છે,—વાર, ત્યારે, હું એ તમારા મીત્રની જગ્યા લઉં—અને મ્હારા દીલમાં તમેને જગ્યા દઉં, તો કેમ?” તે હસતા શુરખાવાળાની કાણુ જાણે આ એકાંત જોઇ લુધ્ધી ફરી, કે કાણુ, જાણે, દશા ફરી—પણ તે હસતો લાર્ફિંગ મારક આમ બોલ્યો.

● મારગેરીને તો આ સાંભળી કાશ્વતી જવાળા પગથી માથા સુધી પહોંચી, છતાં તેની દરકાર કર્યા વગરજ ઠટે કલેજે તે જોખી પુરૂષ બોલવા લાગ્યો.

“જનની પિયારી દુલાગી હમારી,

“શાદી કરો અજ્યુ મુઝમે જનન.

“ચુપ! બંધકર જાન! એ! મ્હને જીવનદાન દેનાર ખાનદાન, તું આજે એ ઇમાન બની આ શું ખ્યાન કરે છે? મ્હને આટલું કહેવાની હીમત કરનાર તું છે કોણ?” એમ કહી ઉરકેરાઈ મારગેરીએ તે બેદી શખ્સના મોઢાનો ખુન્ખો જોરથી પકડ્યો, પાંચ એ વખતે દરવાજાપર બારીક ખખડાટ થયો, ને જુરખાવાળો ચમકી બેઠ્યો (!) સખુર કર, હું તને સ્વીકારનાર સતાવનાર કોણ છઉં તે પછી કહીસ, જેનું હમણાંજ કાઠ આપણી તમામ વાતો બહાર સાંભળે છે,” એમ કહી તે ઉતાવળે દરવાજા તરફ દોડ્યો, ને દરવાજે સાંભળથી ઉઘાડ્યો તો દામી જેનલીને ન્હાસતી જોઈ.

જેનલી રીંગની મલતાવડી છે, એ લાદીગ સારી રીતે સમજતો હોવાથી તુર્ત સમજી ગયો કે તેણી નકકી બાળના દીવાનખાનામાં પોલીસને ખબર આપ્યો, ને તેમજ ચયું, ને છુપી નાજી પોલીસને જાણ કર્યું કે “માગેરીના આરડામાં લાકીગમાનક છે!”

પોલીસો તો એજ માટે અહીં જપતપ કરતા હતા તેથી તેઓ તુર્ત ઉઠ્યા પાંચ એજ વખતે દીવાનખાનાના દરવાજા વચ્ચે પીરતોલ સાથે લાદીગ રજી થયો, તેના ગંભીર મેવના જેવો અવાજ પોલીસોને કાને પડ્યો “મ્હને પકડવા કાશીશ ન કરો, પાંચ સાંભળો, આ દારી જેનલી, લોખંડી દસ્તખાળા લીગરની મલતાવડી છે. તેણીથી સાવચેત રહો” એટલું કહી પોલીસો કંઈ પાંચ પ્રયત્ન કરે એ પહેલાં દીવાનખાનાનો દરવાજો બંધ કરી વાયુ વેગે ને એક ધડીયાલ નીચેના ભોંયરામાં કુદી પડ્યો, ને પોલીસો દરવાજે ખોલી આ ભોંયરામાં પાછળ આવે, એ પહેલાં તો અનેક બેદી માર્ગો વટાવતો તે વિચિત્ર શખ્સ બહાર પડ્યો ને હજી તે જેવો બહાર જઈ ઉભો રહ્યો એટલામાં થેરમાથી જેનલીને ચારની પેઠે છુપાઈ નીકળતી જોઈ,

“નકકી ને બસા લીધરને ખાતમી પગાઝા જતી હેવી જોઈએ” જુરખાવાળો મનમાં બખડ્યો, ને તુર્તજ ચાકાકાથી એક મોટરમાં બેગી, એક એકાંત હોટેલ તરફ ન્હાસતી જેનલીની પુઠ એ આ બેદી શખ્સે નજદીકમાં ઉભેલી પોતાની મોટર દોડાવી મુકી, ને જેનલીની પહેલાં જઈ પહોંચી, હોટલમાં પોતાના વિશ્વાસુ ડરાઈવરને મોકલી જેનલી કયા આરડામાં જાય છે, તે જાણી લેવા કહ્યું.

ચાકાકે ડરાઈવરે અજબ્યુ યુકિતથી જાણી લઈ લાદીગને આવી કહ્યું, “તેણી ૩૦૧૭ નંબરના આરડામાં ગઈ છે,” બસ, આટલી ખાતમી મલતાજ નટ જેમ લીલા માત્રમાંજ ફેરડાપર ચઢી જાય, તેમ આ નટના જેવો બેદી જુરખાવાળો હોટેલની પાછળના ગટરના નળો પકડી ૩૦૧૭ નંબરના ડમની બાબુની નાની અગાશીમાં જઈ પહોંચ્યો. ને અંદરની વાત સાંભળવા લાગ્યો, તો તેની ખાત્રા થઈ, કે જેનલી લીગરને સહજો હેવાલ જણાવતી હતી, ને તેથી હવે લીગરને કેમ સપડાવે એ વિચાર કરે. એટલામાં જેમ શિકાર પર તીર તાકતા શિકારીને પાછળથી સાપ આવી ડંખ મારે, તેમજ આ બેદી જુરખાવાળાપર પાછળથી એક જોરાવર ફટકો પડ્યો, ને પડતાની સાથે બાજે ત્રીજે ને ચોથો એટલામાં તો લીગરને તેના મીત્રો પછી દોડી આવ્યા ને જુરખાવાળાને પકડી લીધો.

આ બેદી શખ્સને સપડાવનાર, ને એકદમ હુમલો કરનાર પોતાના મજ્બૂતીઆને લીધરે ચાખાશી આપી, ને પછી આ જુરખીપર બેઠેલા તે વિચિત્ર વેશધારી તરફ તે વળ્યો, ને તે હાજનને જુરખો ખેંચી લીધો, -તો, અહા. તે કોણ હતો? પુછો કવીન વિક્ટોરીયા સીનેમા

પ્રકરણ ૨૬ મું.

“ મય તો હું શહે ચાર પથે ઉત્તરાદ હય મેગ,

“ કરનેકો બિસમીલ કાતીલ ગદ્દાદ મીલા મેરા.

“ ૨૬ હય વોહ બેદાદ સીતમ ઇનદા મીલા મેરા,

“ કયદ કીયા આગનફકો ચે નંયાદ મીલા મેરા.

કંઈક નોર્થ, અગળ પાછળના વેરથી, આ વિચર દુસ્મન (ગેખી યુરખાવાળા) થી ચમકી લોખંડી પગલો લીગર બેદાદ, કરનેકો તે ચહેરે, લગલગ કબરતાનમાંથી ઉઠી આવેલા પીસાચના જેવો ભયંકર ને ડગમણો હતો, ને લીગરના પગમાં સપડાયા છતાં તે હસતો હતો.

લીગરે તે બેદી શખ્સના હાથ પર ચળકતી હીરાની ચીટી ખેંચી લીધી, એટલામાં હોટેલના બટલરે દરવાજે થોકયો બદમાશો ચમક્યા, ને આ ભયંકર મુખમુદ્રાવાળા બેદી શખ્સને એક બાલુના ઓરડામાં ધાંધા દાઢા, ને પછીજ હોટેલના એક ખાનદાન ઉતાડીની માફક શાંતીનો ડોળ ધાલી દરવાજે ખાંચ્યો.

જાણ કરામાં ન હોય, તેમ લીગરે સબ્યાતથીજ બટલરને અંદર આવવા દીધા વગરજ તેના હાથમાંથી નારતાની પ્લેટ બચકા લીધી, ને ફરી દરવાજે અંદરથી બંધ કર્યો,

જ્યાં ખુશાલીની ખુમારી ઉછળી રહી હોય, જ્યાં આંજો જનમનો દુસ્મન કબજામાં આવ્યો હોય ત્યાં ખાવાનું કાંઈ ને જાન ગયું ! કાંઈએ તે નારતા તરફ લક્ષ્ય કર્યું નહિ, પણ ફરી તે ગેખી યુરખાવાળાને બહાર કઢવા તેઓ પેલા ઇમના દરવાજા તરફ ગયા, પણ આશ્ચર્ય, બદમાશોની નિરાશી વચ્ચે તે દરવાજે અંદરથી યુરખાવાળાએ બંધ કરેલા મોલુમ પડ્યો.

તારે હવે શું કરશું ?

શું કરશું ? શું, દરવાજે તોડી તે દુસ્મનને દાર કરશું, તેનું માથું કચરશું, પણ સમુદ્ર, “ તે પહેલાં ગોલ્ડનપર પત્ર લખી આપણે જેનલી પાસે પેલા જરૂરી નકશોનો અરંધો ભગ મંગાવી લઈએ ” એમ કહી લીગરે તુરત સર ગોલ્ડનપર એક ચીઠી ચીઠી કાઢી, જેમાં જણાવ્યું કે, “તારો સેક્રેટરી ડેવીડ જીવતો છે, તેને અમે પગલેજ કપ છે. તેમજ આજે તારા મદદગાર પેલા બેદી યુરખાવાળાને પણ પકડ્યો છે—કેદ કર્યો છે તો હવે આ જેનલી સાથેજ તે કીમતી કાગળ આપીશ તો પકડેલા બનેને છોડી મુકવામાં આવશે નહીં જે પરિણામ કેવું આવશે, ને તારેજ કલ્પના કરી લેવી, વિગેરે— ”

જે કે ડેવીડ કંઈ આ પાપી બદમાશના પંજામાં સપડાયો નહોતો, પણ મારગેરીને બેદી યુરખાવાળા વચ્ચે થયેલી વાતચીત સાંભળી જેનલીએ જે ડેવીડ જીવતો હોવાની લીગરને ખાતરી આપી હતી તેના પરથીજ આ બદમાશો ગપ મારી ગોલ્ડનને ડરાવવાનું નકકી કર્યું ને તે મુજબ ચીઠી લખી જેનલીને ગોલ્ડનને ત્યાં રવાને કરી, ને પછી તે સવળા શયનાનોએ સાથે મળી પેલા ઇમનો દરવાજે તોડવા માંડ્યો.

અંદરથી દરવાજે બંધજ રાખવા યુરખાવાળો જખરી કેશીશ કરતો હતો, છતાં લોકારનો હથોળા જેવા એક લાકડાના ટુકડા વડે બદમાશોના દરવાજાપર પડતા ફટકા સામે દરવાજે કેદબંધાર ટકકર જીલી શકે ! દરવાજે તુટવા લાગ્યો, એટલામાં ખુદ બદમાશોવાળા ઓરડાના કલમદાનનો કાચ તુટી નીચે પડ્યો, ને બદમાશોએ ચમકી પાછું વળી જોયું, તો ખીમારના ખીજના તરફ ડોઝીયાં કરતાં જખરી માફક પોતાના તરફ ડોઝીયા કરતા પોલીશ અમલદારને બદમાશોએ જોયો.

આમ એકાએક પોલીસને જાણ વાંચનાર તું અજબ થવા પહેલાં પુરખાવાળાની અકકલનો વિચાર કરજે, કેમ કે આરડામાં બંધ થતા પુરખાવાળાએ દરેકટરીક બનીને તાર કાપી, તે વડે તારત્રી માફક સીગનલ કરી હોટેલના વડા પાસથી ૩૦૧૧ નંબરનાં ડમમાં મદદ માગી હતી ને તેથીજ આમ પોલીસને જાણ હોટેલના વડા ત્યાં આવી પહોંચ્યા, પણ અંદરથી રૂમ બંધ જોઇ પોલીસોએ કસમદાનના કાચ ફોડી અંદરનું દ્રવ્ય જોયું, તે લીગરને તેના જોડીદારો નલાસે એ પહેલાં દરવાજાને તોડી તેઓ અંદર કુદી પડ્યા.

પણ-પાંજરામાંથી પળી છટકે, નીશાનમાયા તીર છટકે, તેમ તે બદમાશ લીગર અને તેના જોડીદારો છટક્યા આરીએથા કુદી નહા જો કે સપડાયલા દુષ્ટન (ગેબી પુરખાવાળાને) છોડી જવા તેઓને ગમ્યું નહીં પણ પોલીસનાં પાકારોએ તેઓને તેમ કરવા કગજ પાડી. મામલો ચેતી જઇ લીગરે પાતાના જોડીદારોને કહ્યું.

“ જાઓ, જલદી જાઓ, ને ગોઠડનને ત્યાં પેલો કામતી કાગળ લેવા ગયેલા જનલીને પાછી વાળો, હવે તેણી સપડાશે કેમકે આ બેદી પુરખાવાળો આપણી હીલચાલ તમામ જાણે છે. તે છુટો થતાં ત્યાં દોડશે માટે અટકાવો ” અને લીગરનો એ ટુકડા સાંભળી તે બુઝ્યાઓ આરીએથા કુદાવી તુર્ત નીચે ઉભેરી મોટરમાં જગ્યા લઇ દોડ્યા જ્યારે લીગર બાબુના મોહોલામાં પક્ષીના જેવી ઝડપથી અદબ્ય થઇ ગયો.

બીજા બાબુ આરડાને કબજાં લેતાં પોલીસોએ પહેલાં અંદરના બીજા રૂમમાં પુરાયેલા બેદી શખ્શને છુટો કરવાની પહેલી ફરજ વિચારીને તુરંત દરવાજા આગળ જઇ પોલીસના વડાએ અંદરથી દરવાજા ખોલવા ફરમાવ્યું.

તુર્ત દરવાજા અંદરથી ખુલ્લો થયો ને પોલીસના વડાએ શું જોયું, એક મોઢાપર કોઠ નીકળ્યો હોય, એવી બદ સીકલનો એક આદમી, કે જે પુરખાવાળાનું શુરખાં દુર થતાં દબ્યમાન થતું મુજ રૂપ હતું.

તે વિચિત્ર શખ્સે બહાર નીકળતાંની સાથેજ મોઢાપર કાળો શુરખાં બાંધી લીધો, ને તે તેની બદસુરત કુપ્રવાતા હશે એમ ધારી પોલીસે તેમ કરવા દીધું, પણ શુરખો બાંધી લેતાં ને શખ્સે પુકાયું, “દોડો, જલદી દોડો, સર ગોઠડનને પડાતો બચાવા જલદી દોડો, કેમકે લીગર તરફથી એક શયતાન બહા ગોઠડન પાસથી કામતી કાગળીયા લેવા ગયા છે.”

ને એ સાંભળતાં પોલીસો પણ એક યત્રાત પુરખાવાળાની સાથેજ ખંચાયા, બહાર ઉભેલી તેની મોટરમાંજ સવળા ચલી બેઠા, મોટર પુર જનકથી મોડાવા, ને બદમાશોની આગળ પહોંચવા એક ટુકડે ગરતે રેલ્વેના ફાટક આગળથી મોટર દોડાતા. રામ રેલ્વે દોડાં આવતી હતી, છતાં ચાહોમ પુરખાવાળાની મોટર પસી ગઇ, ફક્ત એકજ ગાનીટની દીલ થઇ હતે, તે પુરખાવાળા સાથે પોલીસોનાં પણ સો વર્ષ બાજેજ પુગાં થને. પણ સાહે થઈ કે તે આગીના વખતમાંથી મોટર પસાર થઇ ગઇ, ને જન નીચે કચડાતી અચી ગઇ.

આવા ભયકર મામલો ગમે પણ જરાબર કટોકટ ટાઇમે પુરખાવાળો ગોઠડનને ત્યાં પહોંચ્યો, ને પહોંચતાંની સાથે મોટરમાંથી ઉછળી દીવાનખાનામાં ઉડ્યો, ને જનલીને લાચારીથી ગોઠડને સ્વાધીન કરેલું પેલું કામતી કાગળ તે શયતાન બહાના લાયમાંથી પુચ્ચવી લીધું-જુટવી લીધું.

પોલીસોએ તેણીને પકડી લીધી, ને તે શયતાની બહા પોતે ફસાયેલી જોઈ આ પુરખાવાળાને ફક્કાવવા શુકિતથી હસતી બોલી-શીકર નહી, હું પકડાણી પણ હવે તમે આ પુરખાવાળાને પણ

સુખેથી પકડી સકશો, કેમકે “પોલીસને થાપ આપી ફરનાર લાઈંગ માર્ક ખુબી તે પોતેજ છે”

પોલીસ ચમક્યા, તે સાથે લાઈંગ પશુ ચમક્યો, ખતાં ખુલ્લો કરવાનો સમય નહીં હોવાથી તે જેમ હાથમાં પકડેલી ચીડીયાં ઉડી જાય, તેમ ફી છટક્યો, બહુના દરવાજામંથી આમ તેમ નહાસી મારગેરીના ઓરડામાં ગયો, કે જ્યાં તેણી એકલી બેઠી હતી.

“મહેરબાની કરી મને છુપાવ” અંદરથી દરવજાને મંધ કરતાં તે બેઠી શપ્સ બોલ્યો.

“પછી છુપાવું, પહેલાં તારો ચહેરો દેખાડ, કે તું કેમ છે?” મારગેરી વખત જોઈ બજાઈ થઈ બેઠી—અને નાચારીયે તે બેઠી શપ્સે પેતાનો ખુરખા દુર કર્યો, ને અંદરનો કાઠીપો ભયંકર ચહેરો જોતાં મારગેરી ચમકી સુગામ એકદમ પાછળ હતી.

“શયતાનનો ચહેરો,” તેણી ભય પામી બોલ્યી.

“ગભરાના, ગુલબદન, એ તો ચહેરાપર કલર ને કાપુસની બનાવટ છે, સખુરકર હું પેંછ આપું છું” એમ કહી તે બેઠી શપ્સ ઉતાવળેજ પાછીના પીપ આગળ ગયો, ને એક પળમાંજ પોતાનો ચહેરો સાફ કરી મોઢાપર ખુરખા પહેરી આવ્યો, ને પછી ધીમેથી ખુરખા ઉઘો કરી મારગેરીને સુખદર્શન કરાવ્યું, તેણીયે એક ખુશાલીની ધીમી ચીસ મારી.

તુર્ત તેને (બેઠી ખુરખાવાળોને) મારગેરીયે અદર । ઓરડામાં છુપાવી દીધો. એટલામાં પોલીસ ત્યાં તપાસ કરવા આવ્યા, પણ મારગેરીયે “એસેકા તીન પાઉ” કરી પોલીસેને એવા ઉડાવ્યા કે તે બંધારાને બોચી ખંજવાળતાં રસ્તેજ માપવો પડ્યો. પોલીસો ગયા પછી તે બેઠી ખુરખાવાળોને મારગેરીયે બહાર કાઢ્યો ને તેઓ બંને બેઠી પડ્યા, જાણે સગા માદાકરી, જાણે પુનાણાં આશક માથુક, અથવા સગાં ભાઈ બહેન, એવાજ હેતથી તેઓ મળ્યાં, ત્યારે તે ખુરખાવાળો કોણું ફરી કે કદાચ મારગેરીને એક લાઘાની નવાજેશ તો નહીં થઈ હોય, હોય બાવા, ભાવખ્યાના બૈદમાં અધારા શીવાય અમને તો કંઈ દેખાતું નથી, પણ તમે તો જરૂર જોઈ શકશો.

પ્રકરણ ૨૭—૨૮ મું.

“વહેમનું અંજન થયે, ઇનસાન થાતો આંધળો;

“કંઈ દોરડામાં સાપનો ભય ધારતો ઉતાવળો.

અને તેમજ આ સર ગોલ્ડનનું થયું હતું, તે જં.માઈ ગયો હતો, ને આ જેમી મદદગાર પણ નકકી પોતાનો છુપો શત્રુ છે, એમ જહેમથી માનવા લાગ્યો, ને દોરડીમાં સાંપ માનવા લાગ્યો, તેથી તેને પકડવા તે પોલીસને મદદ આપવા તૈયાર થયો.

અત્યારે પોલીસ ને સર ગોલ્ડન તે બેઠી ખુરખાવાળોને સપડાવા મસલતો કરતા હતા, એટલામાં ટેલીફોનની ઘંટી વાગી, ને ગોલ્ડનની સુચનાથી પોલીસ વડાએ વાન શરૂ કરી, સામેથી એક પોલીસ નોજ આવજ આવ્યો, “અમે તે બેઠી શપ્સના રહેઠાણનો પતો મેળવ્યો છે, પેલેસેડ પાર્કની ટેકરી પર આવેલા ઉજડ ખંડેરમાં તે અત્યારે મેઝેલો છે, હમણાંજ તેનો એક વિશ્વસુ માથુસ આપી તેને ખાવાનું પહોંચાડી ગયો છે, હજુ મેં તેનાપર દેખરેખ રાખી છે માટે તમે જલદી તેને પકડવા આવો.”

તે ખીલેલી સંધ્યાની સોનેરી પ્રભાતો પ્રારંભજ થતો હતો, ને તેથી આ ડેલાઇટના ઉભા અજવાળામાં પાપી ખુનીને પકડવા—અર્થાત લાઈંગ માર્કને સપડાવા તુરત પોલીસો અને ગોલ્ડન મોટરમાં ઉપડ્યા, તેઓ એકદમ ગયા, કહો કે વીમાનની માફક ઉડ્યા, પણ ત્યાં જતાં તેઓએ શું જોયું? તે ટેકરીની નજદીક મારગેરીને ફરવાની નાની મોટર પડી હતી.

જર ગોઠડન ચમક્યો, તો પણ તે પોલીસ સાથે ટેકરીપર જ ચડ્યો, તો દુર એ પાંચ આકારો ટેકરીની કીનાર ઉપર ધ્રુમતા હતા, તેની પણ તેઓની નજર પડી, ને ગોઠડન ચમકી ઉઠ્યો “અરે, એનો લીગરને તેના જોડીદારો છે-પકડો, પકડો.”

પકડો, પકડોની, મોટી ભયંકર યુગ્મથી તે પહાડી ટેકરી પડ્યો પાડી રહી, લીગરને તેના જોડીદારો ચેત્યા, પણ ત્યાં તો પોલીસોએ આવી તેઓને દબાવી દીધા, સાયંકાળના તે એ પાર્ટી વચ્ચે જ આમની આજ સળગી ઉઠી, એક મોટી ઝપાઝપી પછી પોલીસો બન્નાશોને પકડવામાં ફતેહમંદ નીવડ્યા, પણ લીગર દાર્થીના જેવો બળવાન લીગર તેઓને હાથતાળી આપી છટક્યો, પોલીસો પાછળ પડ્યા, પેલા ઝાપરામાં લીગરે આશરો લીધો, ને અંદરથી દરવાજો બંધ કરીધો, પણ પોલીસોએ તોડવાની ધ્રુમ ફોફોશ ચલાવી, ને તેજ વખતે લીગર આંરડાની આરી કે જે નીચે ટેકરીને ધસી ચાલતી વહેતી ઉઠી નદ માં પડતી હતી તે વાટે, નદીમાં કુદી પડ્યો.

પોલીસો તે લુચ્ચાની પાછળ નદીમાં પડી શક્યા નહીં. તેઓ જ્યાં ગોઠડન ઉભા હતા, ત્યાં આવ્યા, એટલામાં ટેકરીની નીચે પીરતોલનો અવાજ શંભળાયો, ને પોલીસોએ નજર કરી તો લા-શીંગ મારકને પોલીસની મોટરના ટાયરમાં ગોળાઓ મારી પંચર કરતો જોયો, તેની સાથે જાણે આકાશમાંથી ઉતરેલી કામ દેવી હોય, એવી એક છુટા સોનેરી બાલવાળી પાણીથી ભીંજાઈ તરખોળી થયેલી નવ યોવના નારી દેખાતી હતી, કે જાણીએ પોલીસોને ટેકરીપરથી નીચે દોડી આવતી જોઈ પેલી બીજી પડેલી નારી મોટરને દોડાવી મુકી, ને તેમાં લાશીંગ મારક તેણીની બાજુમાંજ કુદી પડ્યો ને પોલીસોને હાથનાલી આપવા માટે ને ઉંચા હાથની સીગનલ કરી દોડતી મોટરે પોલીસોને ઓડવવા લાગ્યો.

પોલીસો શું ચવાડામાં પડ્યા કે અમારા માથુંસં પહેલાં અહીં ટેકરીપર લાશીંગને છુપાયેલો જોયો હતો, તો અહીં લોખંડી દરત લીગર ક્યાથી નીકળી પડ્યો આ ધુરખાવાળાની મોટર હાંક-નારી આરત કાળું ? શું લીગરને ધુરખાવાળો એક છે ? તેઓ પોલીસને થાપ આપવા આમ બાજુ ખેલે છે ? શું બંદ છે એ એકજ સ્વાલ પોલીસોના દીલમાં ચુંચવાડો પેદા કરી દીધો, ને અમે પણ તમારા દીલમાં ચુંચવાડો પેદા કરવા, અહીં લીગર કેમ આવ્યો ? ધુરખાવાળાને કાળું કેવી રીતે બચાવ્યો ? પેલી સોનેરી બાલવાળી મોટર હાંકનાર તરફથી કાળું ? એ સમ્યાબધ શકમંદ ખુલાસા અહીં નહીં કરતાં કવીન વિક્ટોરીયા સીનેમાની સ્ક્રીન તરફ ખેંચીએ છીએ, કેમ પસંદ છે ના ?

x

x

x

x

“ તે ચાંદનીમાં ચંદ્રમુખી ઝરખે ઉભા હતી ” છુપા ઇશ્વાર સ્નેહમાં દેતી હતી લેતી હતી અને જાણે તે ઇસારાથી આકર્ષાઈ, ચંદ્રમુખીના સીંકારાથી લલચાઈ, મોરલીના નાદથી કાળી નાગ દોડ્યો આવે, તેમ એક કાળો આકાર તે ઝરખામાં ઉભેલી ચંદ્રમુખી બાળાને અંકમાં જીલવા કે પછી મધુરી ચુસ્તેગો કરવા પણ ઝરખાપર ચઢી આવ્યો ધસી આવ્યો.

કેમ ઓળખ્યો કે ? અરે હા, એ તો ચંદ્રને પણ જરમાવનારી સ્વરૂપવંતી મીસ માર્ગેરી હતી, જ્યારે બીજો પેલો આવનાર ગેબી મહદગાર કાળો ધુરખાવાળો લાશીંગ મારક પોતે હતો.

“ કેમ બધું બરાબર છે, ના, હવે આ અરધો કાગળનો ટુકડો આજે ઊપાડી જઈ તોજ આ ધર લીગરના ભયમાંથી મુક્ત થાય ” બેદી ધુરખાવાળાએ માર્ગેરીને ચુંબન લેતાં કહ્યું.

“ બધું બરાબર છે, તેજેરીવાળા આરડાની ચાવી મારી પાસે છે, માટે ચાલો વખત ન- યુગ્મવો, જેને માટે લીગર માથાં પટકી રહ્યો છે તે જોખમ ભર્યો કાગળનો હાથ તમેજ લઈ જાજો

ક્યાંક સલામત જગ્યાએ રાખ્યા કેમકે મારા બાવાને “ તમે દુસ્મન છો, ” એવો વહેમ પડ્યો હોવાથી સીધી રીતે તે કમળ તમારા હાથમાં નહી મુકે, ” મારગેરીએ ધીમે અવાજે ખુલાસો કર્યો.

તે સાંભળી બેઠી શુરખાવાળો મુઠમાં હસ્યો. “ ચાલ આ પછુ ગંભીર પ્રસંગમાં ગમ્મત કરવાનો સમય આવ્યો છે. એમ કહી તુરત તે તેણીની સાથે પેલા તીજેરીવાળા ઓરડામાં ગમે, ને પેલો કીમતી અરધો પ્લાન બિપાડી પોતાના અંદરના ખીસામાં સંભાળી મુક્યો ને પછી તે બહાર (મારગેરી ને લાશીંગ) તીજેરીવાળા ઓરડામાંથી બહાર નીકળી લાયબેરીના ઓરડામાં આવ્યાં ને જતાં જતાં લાશીંગે તેણીને પોતાના પાસામાં લીધી, કપોલ પર ક્રાસ કીધી, ને ખરેખર આ સુખન રંગમાં બિચારી મારગેરી ઉવીડને બેવડા થતી હોય ને બુદ્ધી જતી હોય એમ જણાયું.

પછુ રંગમાં લંગ પડ્યો ને મારગેરી તીજેરીવાળા ઓરડાનું અરધું ખુલ્લું રહી ગયેલું અરધું બંધ કરવા ગમ્મત ને લાશીંગ દરવાજા તરફ પીઠ દબ ને મધુરી બાળાને વિષરતો હતો, એવામાં પાછળથી ચમરાવના કુહાડાના જેવો મળકત મારતી એક ભયંકર છરી અરધા ખીડેલા દરવાજામાંથી લાશીંગની પીઠપર પડતી જણાઇ ને મારગેરીનું બ્યાન ખેંચાયું ને તેણીએ તાકીદે ફાલાવરપોટ ઉઘાડીને તે મળકતી છરી લાશીંગની ગરદનમાં ફલાવતાં હાથપર માચું ને છરી નીચે પડી પછુ તેજ પથે આ પાછળથી છરી મારનાર જાહેર થયો ને તેણે પોતાની પીરતોલ લાશીંગપર ફેડી.

“ કેણુ ! લીગર ? ” લાશીંગે ગોળામાંથી છટકી જતાં જુમ પાડી ને હા, તે લીગરજ હતો તે લાશીંગને ધૂટે પુટેજ આ ઘેરમાં ઝડપેથી દાખલ થયો હતો, મરજવારે લાશીંગ પેલું કીમતી કાગળ લઇ નીકળ્યો તેવાજ તેને પુરો કરી નાંખવા આ બદમાશી કોલેશ કરી પછુ પ્રયત્ન નીબૂળ થયો. એટલામાં પીરતોલનો અવાજ સાંભળી પોલીસને સર ગોલ્ડન ત્યાં દોડી આવ્યા.

લીગર એક બાલુ છુપાઈ ગયો જ્યારે લાશીંગ મારગેરી સથે પકડાઇ ગયો, પછુ તેજ વખતે લાશીંગે “ પોતે ગુન્હેગાર નથી પછુ લીગર છે, ” એમ કહી ખાત્રી કરી આપવા ખીસામાંથી પેલો અરધો કીમતી કાગળ કાઢ્યો પછુ તેજ વખતે આ કાગળ નેમ્મ અરધ દીવાના જેવો બની ગયેલો છુપાથેલો લીગર ત્યાં દોડી આવ્યો ને પોલીસને લાશીંગને સાવધ થાય તેટલામાં જ તે કાગળ શુટવી મેલત્રેનની માફક ત્યાંથી પસાર થઇ ગયો. અને તેથી આ એક ત્રીક ગણી પોલીસેએ લાશીંગને ઊલટો લીગરનો મળતીઓ ગણી પકડ્યો હાથમાં બેઠી ઠોડી તેનો શુરખો બીંચો કરવા કોરોશ કરી પછુ તેજ વખતે એક ભયંકર ભડકો, થયો, આખું ઘર અપાઠ મહિનાના વાદળાના જેવા ધુંવાથી છવાઈ રહ્યું ને પછી શું થયું ? તે કવીન વિકટોરીઆના જીવ ધુળવનારા છતાં દીલ લલચાવનારા દેખાવોમાં કહેશે.

પ્રકરણ ૨૬ મું.

“અફસોસ બહોત હો ગયા, નુકસાન હય મેરા,

“ઈસ ફિકમે દિલ બહોત, પરેશાન હય મેરા.

તે બોડાનાં ખુન કરી એકઠો કરેલો ખળનો ગર્જ રાતે ચોરાઇ ગયેલો નેમ્મ લીગર પોતાના સોબતીમે આગળ અફસોસથી બોલ્યો.

“હજુર, એમાં તે શું થયું ? ખળનો છુટાઇ ગયો તો વળી બીજો એકઠો થશે, સર સલામત તો પચડીયા બહોત” તે સોબતીમાંના એકે દોઢ હાપણુ વાપરી લીગરને ધીરજ આપતાં કહ્યું, પછુ તે કહેવાતી સાથ નિરાશીની રાખમાં બારેયો લીગરનો કાષાજિન મળગી ઉઠ્યો, ને “બેવડું, મારા પ્રાણોના છુટાથેલા ખળનાની ત્હારે મન કીમતજ નથી ? ” એમ કહી કુતરો જેમ બીલાડાને મળા

આથી પકડી પાંખે તેમ તે મળતીયાને ગળામાંથી પકડી દાખ્યો, પાંખ્યો, ને લુંટાયેલા અળનાથી ચઢેલા ગુસ્સો તેનાપર ખાલી કર્યો.

મળતીયા પણ આખર એક બદમાશજ હતો, ને તેથી પથરે પથરે ઘસાવાથી જેમ ચક્રમકનો અંગાર પ્રગટી નીકળે, તેમ તે મળતીયામાંથી પણ લીગરને હાર પડતાં કરોડની જવાબી લજીકી દહી, તેણે પણ મીઠાઈ સ્ફામેજ હુમલો કર્યો, પરંતુ હાથીની સ્ફામે મચ્છરના શા ભાર ! તેમ લીગરની સ્ફામે તે મળતીયા થયો, લાચાર, એક સાગટો પ્રહાર કરી ખિચારને કાઢ્યો બહાર !

લીગરના મારથી, પોતાની હારથી દીલમાં ખાર લાવી તે મળતીયા બહાર આવી ઉભો, ને લીગરપર હવે કેવી રીતે કીતો લેવો, એ વિચાર તે કરતો હતો, એટલામાં તેજ બેઠી ધરની પછવાડેથી એક જવાન સુંદરી નીકળી આવી, કે જેણીને પુનમના ચંદ્ર જેવો મુખપટ કાળાં વાદળાંથી જેમ ચંદ્ર છવાયો હોય, તેમ કાળા જુરખાથી છવાયેલો હતો.

જાણે રાક્ષસને મોદપાશમાં પાંચવા મંદ્રની અપરૂરા આવી હોય, તેમ તે ખીએકી જવાનીવાળી નવચાવના લીગરથી અપમાન પામી બહાર નીકળેલા બદમાશ પાસ આવી, ને જાણે તેણીયે લીગર અને આ બદમાશ વચ્ચે થયેલી ટપાટપી અંતરીક્ષમાં છુપાઈ સાંભળી હોય, તેમ આવતાની સાથે કહ્યું “શીકર નહીં તને લીગરે કાઢી મુક્યો તો હું તને મઠક કરીશ, એટલુંજ નહીં પણ જે તું એક માર્ગ કામ કરીશ, તો લીગરના ચોરાયેલા અળનામાં ?” અરથો હું તને આપીશ.”

“શું ત્યારે લીગરનો અળનો ચોરનાર તમે છો ?” ડરા હેતુતાર્થ તે બદમાશે પુછ્યું.

“ચુપ, જરા શાન્તિથી બોલ, મ્હારી પાછળ આવ,” તે હીમનવાન નાઝનીએ ટુંકમાંજ મામિક જવાબ આપતાં પોતાની પછવાડે આવવા કહ્યું, ને એ તાબેદાર શુભામની માફક તે બદમાશ તેણીની પુઠે પુઠે ગયો.

આઝ અજળા રસ્તા પસાર કરી તેઓ એક એકાંત ધર આગળ આવી પહોંચ્યાં, ને આવતાની સાથે તે સુંદરીયે એક છુપી ચાંપ દાખી કે તે ધરનો દરવાજો ખુલ્લો થયો, અને એ અંદર પ્રવેશ કીધો, ને કંઈ પણ ભૂમ વગર જાણે આપીકી મીલકત દેખાડતી હોય, તેમ તે સ્ત્રીયે ત્યાં પડેલી લીગરના અળનાની પેટી બદમાશને દેખાડી.

“જોયો આ લાખોનો અળનો ! બોલ, અંદરથી અંધો ભાગ બેઠ્યો છીયે ?” પેટીની અંદરથી નોટ અને જવેરાનો દેખાડતાં તે કોમળાંગીયે આકરૂર જતને કહ્યું.

અહા ! પૈસા દેખી કહોનું ચિત્તું ન થયે.

મોટા મહાત્માઓ પણ પૈસાથી પાપને સ્વીકારવા તૈયાર થઈ જાય, તો લીગરના આ સુંદરીયે ચોરેલા અળનામાંથી અરથો ભાગ એજે મળતો જોઈ, હમણાજ લીગર સાથે મરાઈ બહાર પડેલો બદમાશ શું કામ આ માંગણી ન સ્વીકારે ! ઘેર બેઠા લક્ષ્મી વરવા આવી ત્યારે મોઢું ધોવા જવાની દીલ કયો મુખોં કરે ! તે કુચ્છ્યાએ તુર્ત શરત કચુલ કરતાં કહ્યું. “કહો, તમે મારી પાસથી કંઈ જાતનું કામ કરાવો માંગો છો.”

“તદન સ્હેલું છે, પરંતુ એ ખુબ યાદ રાખજે કે જરાપણુ મ્હારી સાથે દગો રમાશે તો આ ધુનિયાપરનું તારું ફરવું છેલ્લું છે, સમજ્યો ના.” તે સુંદરીયે હવે મકકમ અવાજ કાઢી કહ્યું.

“નહીં, નહીં, હું અને લીગર હવે મીત્રોને બદલે દુસ્મનના રૂપમાં ફેરવાયા છીયે, તેથી દગે થવા સંભવ નથી, કહો, જલદી કહો, તમારું શું કામ કરું ?” જાણે પૈસો લેવાજ તેનું દીલ કિતાવળમાં પડ્યું હોય, તેમ તે પુટેલો બદમાશ બોલ્યો.

“મહેને લેખીતવાર લીગરે કરેલા ગુન્હાનું ત્હારી સહી સાથનું સાંકળીયું (એકરારનામું) જોધ્યે છાધ્યે,” તે અધી કહ્યું.

“ઓહ ! જરૂર, એમાં તે શું મોટી વાત છે, માળે દશ વાગનાં તમે તે ઉજ્જલતા પાસે આવો, મ્હારું રહેઠાણ ત્યાં નજદીક છે, હું લીગરે કંલા ગુન્હાને એકરાર લખી લાવી તમોને આપીશ,” એમ કહી તે બદમાશ ને સુંદરતાની દેવીને નમન કરી ત્યાંથી ચલી ગયો, કે આ ઓરતે ગોહનના ધર તરફનો રસ્તો લીધો.

હાલમાં ગરમીની મોસમ શરૂ થવાની હોવાથી સર ગોહન દરિયાકાનારે આવી રહ્યો હતો, કે જ્યાં આગળ આવનાં મારગેની લઈ ગોહનને આ બેની સુંદરિયે બગીચામાં ફરતાં જોયા.

કેમકે મારગેરી રવીઝ અને ગેખી બુરખાવાળા પોતાના ગુપ્ત થવાથી હાલમાં ઉદાસ રહેતી હતી, મનને આનંદ આપનારી આ વસંતરતુ કે જે વખતે -

કુંજલતા ન પ્રસન ભરે ઝૂની. મુગ પરગ ભરે પંખીયામે.

કેકિલ પાગ સુદાગ ભરે અઝ. ફાગન રાગ ભરે સખિયામે.

કેસર ફૂલ ગુલાબ ભરે હે, અગી ગુલાબ ભરે અંખિયામે.

આ ઉસાસ ઉદાસ ભરે આંત, માયુક બેઠ રહી દુખિયામે.

કુંજની લતાઓ પોતાના પ્રસન ઝૂલો ભરે છે, પમરઓ પાંખામાં સુગંધી પરગને ભરે છે, બાગની અંદર કાંચલો મીઠા અવાજ ભરે છે, સખીયો પોતાની સાહેલીયોની અંદર વસંત રાગ ભરે છે, લોકો કેશરના તથા ગુલાબજાળના ફૂલો ભરે છે ને આંખામાં અંખીલ ગુલાબ ભરે છે, તેવી રળીયામણી આશક માથુકને આલ્હાદ આપનારી વસંતરતુમાં ત્યારે મારગેરી માથુક દીલમાં શોકના ઉંડા નીસાસાભરી દુખી બની પડી હતી, કે જેણીને મારગેરીના પિતાની નજર પડતાં તેણીની દીલગીરી બુલાવાજ તે તેણીને અત્યારે બાગમાં ફરવા લઈ ગયો હતો, તેણીના પર આ તરફ આવેલ બેઠી સુંદરીની નજર પડી, ને તેણી કરતી તેનાની નજદીક ગઈ.

હું ગેખી મદદગારની મીઠા છડું, ને તે ગેખી શમય પર આવેલું ખોટું તોહમત દુર કરવ ને તમોને ખાતરી કરાવવા હું અત્રે આવી છડું” ગોહનની પોતાના પર નજર પડતાં તે સ્ત્રીએ ઉતાવળથી કહ્યું.

“તું કેવી રીતે અમારી ખાતરી કરી આપશે?” ગોહને આશ્ચર્ય પામી પૂછ્યું.

તમે દશ વાગે પેલા નાકાપરના મકનમાં આવો, ત્યાં હું તમોને સંપુર્ણ સાખીતીઓ આપીશ.” તેણીએ કહ્યું.

ગોહનને વિશ્વાસ ન આવ્યો. ત્યાં મારગેરીના પમવવર્થી કપ્પલ કયું. એટલે તેણી ગઇ, હવે થોડીવારમાંજ દશ વાગ્યા, ને સર ગોહન મારગેરી સથ ને નાકાપરના એકંત ઘેરમાં આવી પહોંચ્યો, પણ આવતાંની સાથ તેણે શું જન્યું ? આગેથી પેલી બુરખાવાળી સ્ત્રી પુકે લીગર ને તેના મળતીયાઓને ધસી આવતા જોયા, તેઓ આ ધર તરફજ આવતાં હતાં.

“નકહી ફગો” ગોહને પુકાયું પણ ખરી વાત શું તે તમને કવીન વિકટોરીયા સીનેમા કહરી.

પ્રકરણ ૩૦ મું.

“છાછ ખુશાલી સર્વમાં આજે અતી આનંદની,

“વળી મારગેરી મુખની સોભા બની જ્યમ ચંદની.

અને ખરેજ મધુરી માથુકના આનંદની તો અવધી હતી, તેણી બેઠી બીના રૂપમાંથી પ્રગટ થયેલા બહાલ કવીને જોઈ હરખાતી હતી, દીલથી ઓછી ઓછી ઘઈ જતી હતી, કેમકે તે “ગય

મકરણની સુંદર નવ યોવના બીજી કોઇ નહિ, પણ લીગરનો ખળનો ચોક્કસ એના મદદગારને નિર્દોષ સાબીત કરવા જનાર સેક્રેટરી ડેવીડ મેનલી પોતેજ હતો.

ડેવીડ અત્યારે સઘળા સમક્ષ પોતે કથસ્તાનમાંથી કેવળ બચ્યો, ને પછી ઓરતનો વેશ ધરી લીગરનો ખળનો ઉઠાવી તેના મળતીયાને કેમ ફોડ્યો, ને પછી તે મળતીયાએ કેવારનામનો કામળ લખી આપતો હતો, એટલામાં લીગરે આવી તેનું ખુન ફોડી રીતે ક્યું, એ સઘળા વાનનો ખુલાસો કરતો હતો.

ખરેખર ડેવીડે ઓરતનો વેશ લઈ કમાલ કરી હતી. ને આવા કટોકટના મામલામાં પણ લીગરની પીસ્તોલથી મુવેલા તે બદમાશનું એ કેવારનામું તે ઉપાડી આવ્યો હતો. જો કે લીગરને તેના જોડીવા તેની પાછળ દોડ્યા હતા પણ આ સુંદરી અનેલો સેક્રેટરી અજબ યુક્તિથી તેઓને છતરી આ મુજબ સહીસલામત લીગરના ખળના સાથ તે સઘળાની વચ્ચે આવી ઊભા.

હવે પોલીસોને બોલાવવામાં આવ્યા, ને લીગરનો ખળનો તેઓને સોંપવામાં આવ્યો, પણ પોલીસોએ હાલમાં આ ખળનો જોડનનીજ તીજેરીમાં મુકાત કહ્યું, ને તેથી તુર્ત ડેવીડે બાગમાં કામ કરી રહેલા એક દુંદા માળીને તેમજ એક નોકરને આ ખળનાની પેટી આપી મારગેરીના ઓરડામાં મોકલ્યા ને પેટીને તીજેરીમાં મુકી દેવાનું કહેવાડ્યું.

થોડીવારમાંજ ત્યાં પેટી ઉઘડી ગયેલા માળીને આવતો જોઈ ડેવીડે કહ્યું “ કેમ ખળનાની પેટી મીસ મારગેરીને બરાબર સોંપી કે, ? ”

“ શું કહો છો ? કેવો ખળનો ! ને રેવી પેટી ! હું તો કંઈ વળી બાજુતો નથી, હું તો હમણાંજ ઘેરથી આવ્યો આવું છું. ” તે દુંદા માણસે કહ્યું.

“ પણ ત્યારે હમણા ખળનાની પેટી ઉઘડી ગયો તે કોણ ? ” જોડને આશ્ચર્યથી ખુબ પકડી કહ્યું, પણ ડેવીડ તો બરા માળીનો આ ખુલાસો સાંભળતાંજ પોલીસોને લઈ મારગેરીના ઓરડામાં દોડ્યો, તો હાય ? અફસોસ ! ખળનાની પેટી સાથ મારગેરી મુમ થઈ હતી, ને પેટી ઉઘડી આવેલા બીજા નોકરની લાશ જમીન પર પડી હતી.

નકકી આ દગાખોર લીગરનાંજ પરાક્રમ છે, એમ કહી ડેવીડ તે ઓરડાની ચારે દીશા તપાસી વળ્યો, તો એક ચીમનીમાંથી રસ્તો કરી હુઆએ પસાર થયેલા માણસ પડ્યા, સઘળા નીશાનીઓ જોતાં પાછળ દોડ્યો તો લીગર ને તેના મળતીયાઓને ખળનાની પેટી અને બાધેલી મારગેરી સાથ એક હોડીમાં કુદી પડતા જોયા.

આખી ટોળી બીજી હોડીમાં તેની પાછળ પડી, પણ બદમાશો શામે કોનારે ઉતરી રેલ્વે લાઇન પર પડેલી એક લારીસ પર સ્વાર થઈ નાહા, આખી ટોળી મોટર લઈ લાઇનની બાજુને રસ્તે દોડવા લાગી, બદમાશોએ જોયું કે કદાચ મોટર આપણને પકડી લેશે. ત્યારે તે ઝુનુની છેડાયેલા બદમાશોએ મારગેરીનું કાટણું કાઢી નાંખવા તૈયારી કરી, ને સામેથી એક્સપ્રેસ ત્રેનને હોડી આવતી જોઈ, મારગેરીને બાજુની લાઇનના પાઠાપર ફેંકી દીધી, કે જેથી સામેથી આવતી ત્રેન નીચે બાધેલી મારગેરી ચક્રાક્રમ ચુરો થાય ?

અને, ઓ ! ત્રેન આવી પહોંચી, મારગેરી મૃત્યુના મુખમાં જઈ પહોંચી, હાય હવે શું થશે ? મોઢર તો ધણે દુર છે ? કોણ બચાવશે ? પણ બહા ! જુઓ, સામેથી પેલો એડી સુરખવાળો આવે !

મકરણ ૩૧-૩૨ મું.

સારી પયસેકી બહાર, પયસેકી કારોબાર

પયસેકા પ્યાર, સખ પયસેકા તામેદાર

નાં હવસનો બન્દો લીગર પણુ ગૈસનો ગુલામ હોય, તેમાં શું આશ્ચર્ય, તેણે આખરે મથેલા ખજનો મોતના મામલા વચે હાથ કર્યો, ને પેલી લારીઓમાંથી ઉતરી એક જંગલમાં છુપાવ્યો હતો, ત્યાંથી તે ખજનો લઇ આવવા પોતાના વોહસ અને ટેમ્પી નામના જંગલમાં રાખેલા બે ગોડી ચાપર ચીડી આપી એક નોકરને રવાને કર્યો.

તે નોકર, તે ભયંકર જંગલમાં આવી પહોંચ્યો, ચોતરફથી ઝાડની ધટારી છવાયેલા જંગલમાંથી આવી એક કપર શોધી કાઢી, કે જ્યાંથી નીશાની લઇ તે બદમાશ નોકરને આગળ વધવાનું. લી ગરે ફરમાન કયું હતું, ને તેથી તે કબરની નીશાની વાંચતો તે નોકર ઉભો હતો, એટલામાં માખી પર જેમ કરેણીયો ઝડપ મારે, તેમ તેના પર એક અળસ્યો આકાર તુટી પડ્યો, ને તેના હાથમાં નો કાગળ ઝુટવી લીધો, કે જેમા ખજનો ક્યાં છુપાવેલો છે, એ લીગરે લખ્યું હતું.

બદમાશ સાવધ થઇ તે એકએક પોતાના પર તુટી પડેલા શખ્સની સામે થયો, ને તેને બરાબર જોઇ જોળખનાંજ તેના મોઢાંમાંથી એક ચીસ નીકળી ગઇ. કોણુ લારીગ મારક ?—ને હા, તે લારીગ મારકજ હતો, તેણે મજબુતીથી ને બદમાશને ગળામાંથી પકડ્યો, પણુ એજ ક્ષણે બે પારાધીયો આવી બાજને પકડે, તેમ પાળથી બે શખ્સએ આવી ભુરખા વાળા લારીગને દબાવી દીધો, તેના હાથમાંથી પેલો કાગળ પડી ગયો.

તે એકએક આવી લારીગને દબાવનારા પેલા જંગલમાં રહેલા લીગરના મળતીયા મી. વેહસ ને ટેમ્પી હતા, તેઓ વચે એક ભયંકર મારામારી થઇ, ભુરખાવાળા લારીગ સાથે ટેમ્પી હાથોહાથ આવી ગયો, ને તેણે ભુરખાવાળાને પટકો તેની છાતી પર ચઢી બેસતાં પોતાના બને બેડીયાને કહ્યું 'દોડો, પેલો દવામાં ઉડી જતો કાગળ લઇ દ્યો, ફીકર નહી, તું' એકલોજ આ દુરમનને પેલી જઠાં નમાં મોકલી આપું છું'.

ટેમ્પીની તાકાતપર પેલા બંનેને વાજાસ હોવાથી તેઓ પેલો હવામા ગિડંતા કાગળ દેવા દેડ્યા; પરંતુ એવામાં સામેથી એક જુવાન ઊકરી થોડો દોડવતી આવી ને દોડતે થોડેજ વાંકી વળી પેલો જરૂરી કાગળ ઉપાડી થોડો દેડાવી મુક્યો, બદમાશો તો અળસ્યોમાંજ એક બીજાનું મોઢું ટીકતા રહ્યા.

વાંચનાર આ અદ્ભુત સાહસ કરનાર ઊકરી તે જોળખી કે ? હા જોળખીજ હશે, તેણી, મારજેરી હતી, તે અત્યારે પોતાના મા બાપની રળ લઇ જંગલમા થોડાપર ફરવા આવી હતી આજે તેણી કંઈક વધુ ઝડાલીમા, કંઈક આનંદના તરંગો કરતી ફરતી હતી, કેમકે તેણીના બાપ અને માતા વચે આજે નહિ વડા રાખી શકાય એવો બનાવ બન્યો હતો, ને એકાંતમાં એકબીજાની ખતા દરજુજર કરી, અગાઉના ખારને યાદ કરી, એકબીજાના સ્નેહમાં તથાથેલા તે બંને વ્હાલોઆ (મારજેરીની માતા ને બાપ) વચ્ચે:—

“ત્રેવીશ વર્ષ મહીં અનેક વીત્યાં”

“વીતી અનેક દુઃખનીય પરંપરા ત્યાં”

ને તે સંબળાનું વિરમણ કરી આજે તે જીગરથી જુદાં થયેલા આંધડ જીવડાંઓ સ્નેહની સાકળથી ફરી જોડાતાં:—

ત્રેમી મને તેમં મળ્યાં દિલ એ ફરી એ,
છાંદગી સુધી હવે વિખુટાં પડે તે.

x x x x

કંઈ સુખનોના સીલથી સુરક્ષ કરતાં રહેને,
આલીંગને નિજ છવ સાથે એક કરતાં દેહને.

ને મારગેરીએ જોયું, ને તેણીએ દોડી જઈ તે પ્યારમાં તલ્લીન અનેલાં માખાપો વચ્ચે જઈ
જાણે આ રોહનું પોતે મધ્ય બિંદુ હોય. તેમ વચ્ચે જાખો રહી ગઈ, તેણી ઘણી ખુશીથી ઉછળી,
તે અરથી ઉમ્મરે ઇસ્કની અટારીએ ચઢતાં માખાપને ગળે વળગી પડી, ને જાણે તેઓને આ સંપ
માટે છુપી મુઆરક્યાદી આપતી હોય તેમ જાનેને એકેક સુખન કયું.

મોટી ઉમ્મરના માખાપ જુવાન દીકરીના આવવાથી સેજ સરમાયાં, પણ આનંદની અવધિમાં
અધિવેક વિવેકનાં લેખાયો, ને તેઓએ બીજા વાતપર આવતાં " મારગેરી બેટી કઈ તરફ સીધાવે
છે. " કરી પુછ્યું.

મારગેરીએ ખુશાલીના ઉલ્લાસે સેજ શ્રમતાં " હુ કરવા જઈ છું " એમ જણાવી લાડ કરતી
માખાપોની વચ્ચેજ ઉભી, પણ એટલામાં ખાસદારે આવી ઘોડો તૈયાર હોવાનું જણાવ્યું, ને તેથી
મારગેરી હસતી માખાપની રજા કઈ લેગપર ફરવા નીકળી, જતાં આખે રસ્તે તેણી માખાપ વચ્ચે
અંતરની ખટક નીકળી જઈ સંભાળેલા રોહનાંજ ખુશતરંગો કરતી હતી, એટલામાં તેણીનું ધ્યાન
પેલા ઉડતા કાગળપર પડ્યું, ને તે લેવા લીગરના મળતીયાઓને દોડતા દેખી તેણીએ પોતેજ ઘોડો
દપદારી કરવા જાપાડી લીધો.

તે મારતે મોટે કાગળ લઈ રસ્તાપર આવી, કે જ્યાં એક મોટર તેણીના જોવામાં આવી, તેણી
ચમકી, કેમકે તે મોટર લાલીંગ મારકતી મોટર તરીકે તેણીએ ઓળખી, તે એ ઘડી સ્તબ્ધ બની
મોટર આગળ ઉભી રહી, એટલામાં જંગલમાંથી દોડતા લાલીંગ ત્યાં આવતો જણાયો, તેનો કાળો
હાથ જખમાયેલા હતો, કેમકે તે પદમાસ્ત-ટેમ્પની સરવા જતાં ટેમ્પની પીસ્તોલે તેનો હાથ વીંધી
નાખ્યો હતો. જતાં તે ટેમ્પની મારી આ તરફ નહારી આવ્યો હતો.

તે બેટી પુછ્ય મારગેરીને મોટર આગળ ઉભેલી જોઈ પહેલાં તો એકદમ આશ્ચર્ય પામ્યો પણ
જ્યારે મારગેરીએ ખુલાસો કરી પેલો ખગ્ગનાતી નીશાનીવાળો કાગળ તેની સામે ધર્યો ત્યારે તે પણ
એ ઘડી મારગેરીની હાંમતપર આદરીન થયો.

" ડીક કયું " મીસ મારગેરી, જાઓ એ કાગળ નમારા આપના સેક્રેટરી મી ડેવીડને આપ-
જો " તે બેટી ખુરખાવાળાએ કહ્યું, ને તે સાંભળી મારગેરીએ આશ્ચર્યથી તેના સામું જોઈ કંઈક
બોલવા કયું. પણ લાલીંગ નાકપર આંગળ મુકા તેણીને કુપ કરીને તુર્ત પોતે મોટરમાં બેસી
ઉપડી ગયો.

મારગેરી પેલો કાગળ લઈ ઘેર આવી પહોંચી, તો જણાવ્યું કે વળી પોલીસ ડીટેક્ટીવો લાલીંગ-
ની તલલાસ કરવા સર ગોલ્ડનને ત્યાં આવી પહોંચ્યાં હતાં, જતાં મારગેરી અંદર દોડી ગઈ, ને
જણાવ્યું કે, "લાલીંગનો દાખો હાથ લીગરના માણસો સાથની કપાડપીમાં વાયલ થવાથી, તેણે આ
ચોઢી સેક્રેટરી ડેવીડને આપી ખગ્ગનો લઈ આવવા ફરમાવ્યું છે."

હજુ તેણી આ શબ્દો બોલી પેલી ચોઢી દેખાડે, ને પોલીસ તેપર ધ્યાન પુગાડે, એટલામાંજ
ડેવીડ ગ્રાયા હાથપર પાડે બાંધી ત્યાં રજુ થયો. કે જેના પાયા હાથપર ક્રમ જોતા પોલીસ ડીટે-

કદીય ચોક્યો, તેણે એકદમ પોતાનો શક સાબીત થતો જોયો, ને તે પોલીસે ડેવીડ આગળ દોડી જઈ એકદમ પુછ્યું, “તારો હાથ સ્થાયી ધાયલ થયો ?”

“મ્હારી પીસ્તોલ સાફ કરતાં ઉંઘી પુટવાથી હું ધાયલ થયો” ડેવીડે દરિયાના જેવા અંબીર ધોયથી શાન્ત રહી જણાવ્યું.

“ખીલકુલ જુહું, તુંજ પોતે લાફીંગ મારક છે, જેની વધુ સાબીતીમાં જો, આ લાફીંગ મારકના કપડામાંથી અમેએ હાથ કઢેલું બટન છે, કે જે બટન અત્યારે તે પહેરેલા ડગલામાંનુંજ તુરંત બટન છે” પોલીસે ગરમ થઇ તે નિર્દોષ સેક્રેટરીના હાથમાં બેડી પહેરતી રેતાં કહ્યું.

“અરે, અરે, એક મોટો અરેકાર સધળે વ્યાપી રહ્યો, ગોઠન સેક્રેટરીના બચાવ કરે, તે પહેલાં તો આજે તે ડાબા હાથપર ધાયલ થયો, તે બનાવ, ને બીજો પેલો બટનનો પુરાવો, એ બેથી બસ, લાફીંગ મારક ડેવીડજ છે, એમ સાબીત કરી પોલીસેએ તેને બેડી દોડી કેદ કર્યો, પણ તેજ વખતે ધરના ખુલામાંથી અવાજ આવ્યો. “આમેશ, ડેવીડ લાફીંગ મારક નથી, પણ લાફીંગ મારક હું પોતે અહીં તમારી સામે મોજુદ છઉં, પોલીસે અમકયા, ને અમકલી દ્રષ્ટીએ ઉંચું જોયું તો હાથમાં પીસ્તોલ સાથે કાળો ધુરખાવાળો લાફીંગ મારક રહામેના ખુલામાં ચપળતાથી ઉભો હતો, કે જે પુકારીને કહેતો હતો, કે ડેવીડના ઓરડામાં છુપાવા જતાં એ ડેવીડનું તુરંત બટન ગફલતીથી મ્હારા કપડામાં આવી ગયું હતું, કે જે ન્હાસમાગમાં પડી જતાં તમારા હાથમાં આવ્યું છે.

પોલીસ આ સાંભળી બે ધડી સ્વપ્ન થયાં, પણ પછી તુરંત તેઓ સધળા તેને પકડવા દોડ્યા, ને ફક્ત ડેવીડને મારગેરી આશ્ચર્યથી નેક બીજની રહામે જોતાં અહીં એકલાં ઉભાં.

“જ્યે અઠવાડિયે તો લાફીંગ તરીકે તે મ્હારી સામે રજુ થઇ અઢેરો દેખાડી જણાવ્યું હતું, કે લાફીંગ મારક હું છું, તો આ બીજો લાફીંગ મારક કયાંથી નીકળ્યો, ડેવીડ ?” મારગેરીએ ડેવીડને ગયા અઠવાડિયાનો બનાવ યાદ કરી જરા ગુસ્સાથી પુછ્યું.

“હા, મ્હને ખબર પડી કે તું લાફીંગ મારકને ચાહે છે, તેથી હું કચ્છરાનામાંથી બચ્ચા પછી લાફીંગ બન્યો, ફક્ત ત્હારો ખ્યાર છતળા ખાતરજ,” ડેવીડે ટુંકમાંજ ખરો ખુલાસો કર્યો.

“ડેવીડ, તે મ્હને છેતરી છે, હવે હું તને કદી ચાહી શકનાર નથી, બસ, હવે ખરા લાફીંગનેજ હું ચાહીશ,” કહી, ડેવીડની ગમે તેટલી કાકલુહી છતાં તે મધુરી માસક હજુકા કરી ત્યાંથી ચાલી ગઈ, ને પેલો નાઠેલો લાફીંગ મારક હાથ નહીં આવવાથી વીલેવદને પાછા ફરેલા પોલીસેએ આ અંતેગતો બાગ બનેલા ડેવીડને બેઠેથી છુટા કર્યો ને સધળા ડેવીડને ત્યાંજ મુકી સર ગોઠન સાથ પેલી ચીઠીમાં જણાવ્યા મુજબની જગ્યાએ ખજનો હાથ કરવા દોડ્યા.

તે સધળા પાર્ટી તે ભયંકર જંગલમાં આવી પહોંચી, ને ચીઠીમાં જણાવેલી કબરથી નજીકના તળાવ પાસે જઈ ત્યાંથી વાર પુ.ને છેટે આવેલા ભોંયરામાંથી ખજનો લેવા તેઓ આગળ વધ્યા, એટલામાં પોતાની અગાઉ પહોંચી ગયેલા લીગરના મળતીયાને ખજનો લઈ ભોંયરામાંથી બહાર નીકળતાં સધળાએએ જોયો. કેમકે લીગરે પેલી ચીઠી મારગેરીના હાથમાં જવાની મી. વોટસને મોઢેથી વાત સાંભળી તુરંત એક બીજા માણસને ખજનો લેવા દોડાવ્યો હતો, હવે તુરંત તેઓ સધળા (ગોઠન ને પોલીસ પાર્ટી) એક બાબુ છુપાઈ ગયા, ને જેવો તે બદમાશ નજીક આવ્યો, કે એકદમ પોલીસે તેનાપર તુટી પડ્યા, ને તેને પકડી લીધો.

આ બદમાશને પકડી પોલીસને ગોઠન તેની પાસની ખજનાથી ભરેલી મોટી ફેડાએ પોતાને હસ્તક લે એ પહેલાં તો ન્હાસો, ન્હાસો નહિતો ઠાર થાશે, કહી જુમ પાડતા સેક્રેટરી ડેવીડને તે પકડપરની ઢોળાવવાળી ટેકરીપરથી અબડી આવતો જોયો.

એકજ પામમાં ટેકરીના દોળાવપરથી ગળડતો ડેવીડ ત્યાં આવી પહોંચ્યો, ને એક હાલમાંની માફક સમજાને ધસડી દસ બાર વાર દુરની જગ્યાપર લઇ ગયો, ને હજુ તે કંઈક ખુલાસો કરે, એટલામાં તો જાણે ધરતીકંપ ચલો હોય, તેમ પહાડની કંઠજી જમીન ધુળવતો એક મોટો ભયંકર રાક્ષસી મોટો પથ્થર (ચલ્યા) જે જગ્યાએ પહેલાં આ પાર્ટિ ઉભી હતી, ત્યાંજ આવી પહોંચે, ને તે બારી પથ્થર નીચેની કાળચીદ ખડકની પ્રતિપાથપર પડતાં પથ્થરની કણીયો આગના તનખા માફક ફેડી, ને એજ વખતે બધાના મોઢામાંથી “ઓહ, ગોડ,” કરીને છુમ નીકળી ગઈ, ને જ્યારે ડેવીડને મોટાથી તેઓએ સાંભળ્યું કે, આ ભયંકર કામ લીગરનું હતું. ત્યારે પોલીસોએ પણ ડેવીડનો ઉપકાર માન્યો, જ્યારે મારગેરીને તો આ અહીં ક્યાંથી એજ બાબત આશ્ચર્ય થયું.

આમ આશ્ચર્યને આભારની લાગણીઓ અન્યોઅન્યની પ્રદર્શિત થાય, એટલામાં તો એક પોલીસે પેલા લીગરના બદમાશ નોકરને ખબરના સાથ ન્હાસતાં જોયો, કે જેને આ ન્હાસલાગની ગરબડમાં સાથી બાબુપર એકજ પોલીસના પહેરાતજે મુકવામાં આવ્યો હતો, પરંતુ તે બદમાશ પોલીસને પટકો, ચલતી પકડી, ને ને તરફ ગોલડન ને એક બીજા પોલીસનું ધ્યાન ખેંચાયું.

“પકડો, પકડો, કરી તેઓ સમજા તે શયતાન પાછળ દોડયા, પણ તે ચાલાક ચોરે નજદીક ઉમેલા ઇન્જનપર ચઢી જઇ, ઇન્જનીયર ને આગવાળો નીચે સીંગાર પીતા ઉભા હતા, એ તકનો લાભ લેઇ ઇન્જન દોડાવી મુક્યું—પછી શું થયું? ખબરનાનું પોકાટ કહેાને સ્વામીન થયું? તે તમેાને કર્વીન વીકટોરીઆ સીનેમા જરૂર કહેશે.

હોહરો—રત્નવસંતની બહારમાં, પીણું “એકલ” - પાવ,
 “દીનશા” વિના પીણું નહિ, કહે “અખતર નિરપાર.”

સુરતી સહેલાણીઓ.

“ગેબી મદદગાર” નોંધ ગમ્મત મેળવજો અને
 કલેજી ઠંડુ કરવા “દીનશા કંપનીનાજ સોડા
 લેમન રાસપબરી વીગેરે પીજો.

હલકો માલ પીશો તો તબીબત બગડશે માટે સાવચેત રહેજો.

દીનશા કંપની કણુપીઠ—સુરત.

તમારા સુંદર ચહેરાને

મરીચક ટટું જેવો એમ લગામણો શા માટે બનાવો છો ?

“ચાંપાનેરીઆ ફ્રેટોગ્રાફીક સ્ટુડીઓ”માં જજો.

હાઈકલાસ ફ્રેટોગ્રાફી અપ ટુ ડેટ સ્ટાઇલમાં જ્યાં

એન હારથંગ, બ્રામાઈર, સેપીઆ, હાઈકલાસ ટર્ચીંગ વીગેરે રૂમાલ તથા વીટી ઉપર
 પણ ફ્રેટાઓ નોંધ હાતમાં આંગળા પકડી કહેશે કે વાહુરવાહ “ચાંપાનેરીઆ”

કમાલ કરી બાવતાલ માટે એકવાર પ્રબી ખાત્રી કરો

માલીક,

એ. એન. ચાંપાનેરીઆ.

ભાગાતળાવ—સુરત.

છાપનાર—રતિલાલ દુર્લભદાસ.

છાપવાનું ઠે.—પ્રી “રાહર” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ ભાગાતળાવ સુરત.

પ્રસીદ્ધ કરનાર—હુસેન ઈબ્રાહીમ અબ્દા માલેક કવીન વીક્ટોરીઆ સુરત,

પ્રસીદ્ધ કરવાનું ઠે.—ટ.વર નજીક પેલીયા લેન પાસે—સુરત.

